

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO ŠIBENIK
GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL

18
ref. 19
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
PRIMLJENO
DANA 10. studenog 2016

Šibenik, Petra Grubišića 3/III
Broj: Ip-DO-41/2016
Šibenik, 09. studenoga 2016.
A.Č./A.Č.

Na spis: Sp-2/2016
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
ŠIBENIK

STEČAJ POTROŠAČA:

Potrošač: Marko Dundjer, Šibenik, Bana Ivana Mažuranića 37, OIB 47372442044
Vjerovnik: Republika Hrvatska, OIB 52634238587

PODNEŠAK

-vjerovnika radi očitovanja na plan ispunjenja obveza

- 3x
- neposredno
- privitak 1

Sukladno pozivu naslova, te temeljem čl. 48. st.3. ZSP-a vjerovnik Republika Hrvatska ovim putem obavještava naslovni sud kako ne prihvaća predloženi "Plan ispunjenja obveza", te nije suglasna s prijedlogom ispunjenja obveza pod rednim brojevima 1, 3, 4, 5, 7, odnosno nije suglasna s prijedlogom ispunjenja niti jedne obveze prema Republici Hrvatskoj navedene u "Planu ispunjenja obveza".

Također, vjerovnik nije u mogućnosti valjano se očitovati obzirom da potrošač u "Planu ispunjenja obveza" nije naveo ni postotak umanjenja obveze, ni iznos za naplatu, ni rokove isplate, ni način ispunjenja obveza prema vjerovnicima.

Obzirom na iznose tražbina ne postoje pretpostavke iz čl.4. st.3. toč.2. ZSP, te se ovaj postupak ne može voditi, a sukladno čl.77. st.1., toč.2. potrošač se ne može osloboditi obveze navedene pod r.b. 1. "Plana ispunjenja obveza".

Dokaz: presuda Županijskog suda u Šibeniku K-12/14 od 15.10.2014.g.

ZAMJENIK OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Ante Čala

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU

274 19
K-12/14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od suca ovog suda Jadranke Biga-Milutin, kao predsjednika vijeća, te sudaca porotnika Slavke Lacmanović i Monie Zovko Mrčela, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Marine Jaram, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. Marka Dundjer, zbog kaznenog djela iz čl. 246. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11, povodom optužnice ŽDO-a Šibenik broj K-DO-31/10 od 4. veljače 2014. godine, izmijenjene u odnosu na činjenični opis iste dana 14. listopada 2014. godine, na javnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 15. listopada 2014. godine u nazočnosti zamjenika ŽDO Šibenik Branka Čvrljak, opt. Marka Dundjer, te branitelja optuženika Dominika Stjepana Janković, odvjetnika iz Zagreba

presudio je

Opt. MARKO DUNDJER, sin pok. Petra i majke Lucije, rođene Marinčić, rođen 6. listopada 1971. godine u Zenici, sa prebivalištem u Šibeniku, Ulica Ivana Mažuranića br. 37, Hrvat, državljanin Republike Hrvatske, nezaposlen, neoženjen, sa završenom srednjom školom, vojsku služio 1993. godine, lošeg imovinskog stanja, osuđivan,

kriv je

što je u vremenu od 02. veljače 2007. godine do 31. prosinca 2007. godine u Šibeniku, kao jedini član Uprave, direktor te suvlasnik Trgovačkog društva "Leon" d.o.o., u cilju da sebi pribavi znatnu neprikladnu imovinsku korist, nakon što je izvršio sebi i suvlasnicima isplatu predujma ostvarene dobiti za 2007. godinu, pa tako isplatio sebi na ime predujma iznos od 4.114.435,20 kuna, a suvlasnicima Alenku Dunđeru i Nenadu Samaržiji svakom od 2.227.488,07 kn, ukupno 8.669.411,35 kuna, svjestan da temeljem isplate dobiti trgovačkom društvu nastaje obveza plaćanja poreza na dobit i da društvo mora imati na računu sredstva za plaćanje te obveze, na račun trgovačkog društva nije vratio iznos od 511.765,01 kuna, koji je sebi više isplatio, a koji je bio namijenjen plaćanju obveze poreza na dobit, već ga zadržao za sebe, na koji način je Trgovačko društvo "Leon" d.o.o. oštetio za navedeni iznos,

što je, dakle, u gospodarskom poslovanju povrijedio dužnost zaštite tuđih imovinskih interesa koja se temelji na zakonu i na taj način pribavio sebi protupravnu imovinsku korist, te time onome o čijim se imovinskim interesima dužan brinuti prouzročio štetu, a kaznenim djelom je pribavljena znatna imovinska korist.

Time je počinio kazneno djelo protiv gospodarstva, zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz čl. 246. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11,

pa se na osnovu čl. 246. st. 2. KZ/11

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE I 2 (DVA) MJESECA

Temeljem čl. 56. i čl. 57. sve KZ/11, opt. Marku Dundjer se **izriče**

djelomična uvjetna osuda

za dio kazne zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci te se određuje da se taj dio kazne zatvora neće izvršiti ako optuženik u roku od 3 (tri) godine ne počinii novo kazneno djelo.

Temeljem čl. 77. st. 1. KZ/11 od opt. Marka Dundjer oduzima se imovinska korist pribavljena predmetnim kaznenim djelom u iznosu od 511.765,01 kuna.

Temeljem čl. 148. st. 1. u svezi čl. 145. st. 2. toč. 1. i toč. 6. sve ZKP/08, nalaže se opt. Marku Dundjer da na ime troškova kaznenog postupka plati ukupan iznos od 14.017,20 kuna, od čega se iznos od 13.017,20 kuna odnosi na troškove provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja, kao i pristupa vještaka Dragana Bijelić na raspravu, a iznos od 1.000,00 kuna na ime paušala, koji iznos je optuženik dužan platiti u korist državnog proračuna u roku od 30 dana po pravomoćnosti ove presude.

Obrazloženje

Optužnicom ŽDO Šibenik broj K-DO-31/10 od 4. veljače 2014. godine, izmijenjene dana 14. listopada 2014. godine, tužen je opt. Marko Dundjer zbog kaznenog djela iz čl. 246. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11, počinjenog na način opisan po izmijenjenoj optužnici te izreci ove presude.

Opt. Marko Dundjer poriče učin utuženog kaznenog djela, pa se brani u cijelosti jednako kao i pred istražnim sucem, ističući da ne želi odgovarati na ničija pitanja izuzev pitanja svoga branitelja.

U svojoj obrani pred istražnim sucem opt. Marko Dundjer navodi da su on i njegovi poznanici Nenad Samaržija, Alen Prgin, te Niko Čurić, kao i njegov brat Alenko Dundjer, došli do saznanja kako se prodaju tereni u turističkoj zoni kod Zablaća, za koje da je bio zainteresiran kao kupac jedan Amerikanac po imenu Living Van Rith, radi čega su on,

njegov brat Alenko, te njegovi poznanici sklopili ortački ugovor i osnovali firmu „Leon“ d.o.o. u kojoj je on bio direktor, a supotpisnik Nenad Samaržija.

Posao da se realizirao i da je išao preko firme „Rajska plaža“, čiji vlasnik da je bio gore spomenuti Amerikanac.

Nakon sklopljenog posla i kupoprodaje predmetnih zemljišta na području Zablaća, da su počele stizati i prve „financijske tranše“, od kojega novca su uredno isplaćeni svi vlasnici zemljišta od kojih su kupili terene, te sve druge obveze, različiti porezi i prirezi. Po podmiri svih obveza, ono što je ostalo dijelilo se između njih ortaka kao predujam dobiti. Svi suvlasnici firme i svi ortaci bili su upoznati sa detaljima poslovanja. Iznosi dobiti koji su isplaćeni njemu i ostaloj dvojici navedeni u optužnici, to da se u stvarnosti sve dijelilo na pet dijelova.

Zbog uspjeha poslova te ostvarene novčane dobiti da je u to vrijeme bio u jednom euforiji, a pomalo i u kokainskoj ovisnosti, radi čega je bio i osuđivan u tri navrata.

Kako je bio nepouzdan, da su ga ortaci smijenili kao direktora i osobu ovlaštenu za potpisivanje, a sve njegove poslove direktora i ostalo da je preuzeo Nenad Samaržija. Naime, njegovi partneri da su se bojali za uspjeh posla zbog njegove nepouzdanosti, te da više nije imao nikakvog uvida u rad firme.

Što se tiče iznosa novca za koji se tereti, optuženi navodi da nikakav iznos novca nije uzeo za sebe, niti je potpisao bilo kakve izjave kojima bi priznao navedeni manjak.

On osobno da je doista potpisao izjavu od 8. ožujka 2007. godine, kao i izjavu od 17. listopada 2007. godine (str. 200. i 201. spisa), da su to doista njegove izjave, koje su i ovjerene kod javnog bilježnika.

Predmetne izjave da su ustvari samo predstavljale njegovu obvezu, kao i dogovor svih ortaka da se iz dobiti koja je dobivena i isplaćena ortacima treba podmiriti porez prema državi odnosno porez na dobit u zakonskom roku i ništa drugo. Zbog toga da ih je on sačinio, potpisao i ovjerio kod javnog bilježnika.

Nakon što je prestao biti direktor firme i potpisnik da mu je poznato da je na račun firme trebala doći još jedna „financijska transakcija“, a da li je ista stigla i u kojem iznosu da ne zna, jer da on od trećeg priliva novca više nije ništa dobio.

Vezano za tu treću financijsku isplatu negdje početkom 2008. godine da smatra da je po istoj bilo dovoljno novca za plaćanje poreza na dobit, kao i svih ostalih obveza firme „Leon“ d.o.o.

Negdje krajem 2008. godine da misli da je održan sastanak i dogovor u gostionici „Uzorita“ kojemu su nazočili Alen Prgin, Niko Čurić, Nenad Samaržija, njegov otac pok. Petar i on osobno. Na tom sastanku da se govorilo o nekim problemima vezanim za plaćanje poreza na dobit, što da mu je kasnije ispričao otac pok. Petar, jer je on taj sastanak ranije napustio i tada da se spominjao neki njegov dug od oko 600.000,00 kn, kako je izviješten od strane oca.

On da smatra da ne duguje ništa te da nije uzeo nikakav novac sa računa predmetne firme.

Tijekom rasprave odgovarajući na pitanja branitelja, optuženik ističe da je treća uplata novca početkom 2008. godine, po njegovom saznanju iznosila oko 1.000.000,00 Eura te da od toga novca njemu nije isplaćen nikakav novčani iznos na ime udjela u dobiti kao članu društva.

Također navodi da je tijekom 2007. godine u TD „Leon“ d.o.o. u dva navrata dolazila i Financijska policija, da je vršena kontrola, te da nisu utvrđene nikakve nepravilnosti u poslovanju „Leona“ d.o.o. niti je bio kažnjavao bilo kakvim sankcijama.

Upravo suprotno navodima optužnice da je 2008. godine imao nekih saznanja kako Nenad Samaržija, novi direktor firme, sa računa diže veće količine novca, o čemu da je

razgovarao i sa Nikom Čurić, koji da mu je tada rekao da se to njega više ne tiče, s obzirom da je smijenjen sa funkcije direktora.

Osobno da smatra da je on oštećena stranka, a ne firma „Leon“ d.o.o.

U dokaznom postupku saslušani su svjedoci Niko Čurić, vještak Dragan Bijelić, svjedok Boris Lambaša, pročitani iskazi svjedoka Nenada Samaržija, Alena Prgin i Alenka Dunder dati na zapisniku od 9. lipnja 2014. godine, pročitani pismeni nalaz i mišljenje vještaka Dragana Bijelić str. 280-290 spisa, pročitani pregled podizanja gotovine sa žiro računa – poslovnom karticom str. 292 spisa, pročitani dopis „Lakola“ Šibenik str. 294 spisa, pregledana dokumentacija dostavljena od Zagrebačke banke d.d. Zagreb vezano za račun TD „Leon“ d.o.o. Šibenik priložena spisu str. 294 spisa, pročitani Ugovor o ortakluku str. 10-12 spisa, društveni ugovor str. 13-16 spisa, popis osnivača društva str. 17-18 spisa, rješenje Trgovačkog suda sa dokumentacijom str. 19-20 spisa, ugovor o otvaranju i vođenju računa i vođenju poslova platnog prometa str. 22-23 spisa, dokumentacija str. 24-29 spisa, Ugovor o prijenosu poslovnog udjela str. 30-31 spisa, dopis Trgovačkog suda str. 32 spisa, prijava za upis u sudski registar sa dokumentacijom str. 33-37 spisa, zapisnik sa skupštine društva sa ograničenom odgovornošću „Leon“ d.o.o. str. 38 spisa, popis osoba ovlaštenih da vode poslove društva str. 39 spisa, preslik uplatnica str. 40 spisa, rješenje Trgovačkog društva Šibenik str. 41, 42 spisa, ovlaštenje u svezi kunskog računa poslovnog subjekta kod Zagrebačke banke te preslik podataka o poslovnom subjektu str. 43, 48 spisa, prijava poreza na dobit od 01.01.2007.g. do 31.12.2007.g. str. 49, 50, 52, 53, 54 spisa, bilanca „Leona“ d.o.o. str. 54 i 55 spisa, izvodi konta te dobitak tekuće godine str. 56-70 spisa, isplatnice str. 71, 72 spisa, dokumentacije str. 73, 74 spisa, rješenja o ovrsi str. 76-87 spisa, dokumentacija str. 88 spisa, podaci Zagrebačke banke str. 89-91 spisa, tekući račun Nenada Samaržija – izvaci str. 92-105 spisa, tekući računa Marka Dundjer – izvaci str. 106-123 spisa, dokumentacija str. 123-138 spisa koja se odnosi na dnevnik prometa tekućih računa, dopis ureda predsjednika Trgovačkog suda str. 138-139 spisa, dokumentacija – prijave poreza sa bilancama za male poduzetnike i str. 202-243 spisa i prijave potpisane od Marka Dundjer str. 200-201 spisa, izvod iz KE za opt. Marka Dundjer.

Prijedlozi branitelja optuženika za dopunu knjigovodstveno-financijskog vještačenja po vještaku Draganu Bijelić u odnosu na stanje i promet firme za 2008. godinu pregledom bankovnih izvadaka po žiro-računu predmetnog društva, te saslušanje u svojstvu svjedoka Zorane Lambaša, vlasnice knjigovodstvenog servisa „Lakol“, su odbijeni kao suvišni i nepotrebni za ispravno presuđenje, imajući u vidu rezultate provedenog dokaznog postupka, te okolnost da isti nisu u svezi sa predmetom optužnice, kao ni sa činjeničnim stanjem za koje se tereti opt. Marko Dundjer, po izmijenjenoj optužnici.

Naime, opt. Marku Dundjer se prvo stavljalo na teret da je u razdoblju od 22. veljače 2007. godine do 6. siječnja 2008. godine, kao jedini član Uprave i direktor, te suvlasnik TD „Leon“ d.o.o. postupao u cilju da sebi pribavi znatnu nepripadnu imovinsku korist, te da je protivno čl. 221. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima, znajući da je trgovačko društvo u 2006. godini poslovalo negativno, zbog čega ne može isplatiti predujam ostvarene dobiti za 2007. godinu, odobrio isplatu predujma ostvarene dobiti za 2007. godinu sebi i suvlasnicima, isplatio navedene predujme u iznosima navedenim u činjeničnom opisu, ukupno 8.669.411,35 kuna, svjestan da temeljem isplate dobiti trgovačkom društvu nastaje obveza plaćanja poreza na dobit i da društvo mora imati sredstava za plaćanje te obveze, pa kad je nastala obveza plaćanja poreza na dobit za 2007. godinu na račun trgovačkog društva da nije položio dio novca od isplaćenom predujma dobiti u iznosu od 576.633,23 kune na ime obaveze plaćanja poreza na dobit, već da ga je potrošio za sebe, tako da trgovačko društvo nije moglo podmiriti u cijelosti nastalu obvezu, te je zbog duga prema Državnom proračunu došlo u blokadu.

Tijekom dokaznog postupka, te provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka Dragana Bijelić i iskaza vještaka datog na raspravi, zamjenik ŽDO Šibenik je izmijenio činjenični opis predmetnog kaznenog djela na način koji je vidljiv na raspravnom zapisniku od 14. listopada 2014. godine, te iz izreke ove presude.

Nakon izmijenjenog činjeničnog opisa optužnice, optuženik je ostao u cijelosti kod svoje obrane koju je dao pred istražnim sucem.

Isti se sada tuži, po izmijenjenoj optužnici, da je u vremenu od 2. veljače 2007. godine do 31. prosinca 2007. godine kao jedini član Uprave, direktor, te suvlasnik TD „Leon“ d.o.o., u cilju da sebi pribavi znatnu nepripadnu imovinsku korist, nakon što je isplatio sebi na ime predujma iznos od oko 4.000.000,00 kuna, a suvlasnicima Alenku Dunder i Nenadu Samaržija svakom iznos od preko 2.000.000,00 kuna, u ukupnom iznosu preciziranom u izreci presude, bio svjestan da temeljem isplate dobiti trgovačkom društvu nastaje obveza plaćanja poreza na dobit, te da društvo mora imati na računu sredstva za plaćanje te obveze, na račun trgovačkom društva nije vratio iznos od 511.765,01 kuna, koji je sebi više isplatio na ime predujma ostvarene dobiti, a koji je bio namijenjen plaćanju obaveze poreza na dobit, već taj iznos zadržao za sebe, na koji način je i oštetio TD „Leon“ d.o.o. za taj novčani iznos.

Na osnovu svih izvedenih dokaza te ocjenom istih, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, a posebno imajući u vidu nalaz i mišljenje vještaka Dragana Bijelić, te iskaz vještaka dat na raspravi, koje vještačenje ovaj sud ocjenjuje kao stručno i detaljno, utvrđeno je da je opt. Marko Dundjer počinio utuženo kazneno djelo iz čl. 246. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11 na način opisan u izreci ove presude.

Nesporno je da je dana 16. ožujka 2006. godine zaključen Ugovor o ortakluku između opt. Marka Dundjer, Alena Prgin, Nike Čurić, Nenad Samaržija i Alenka Dunder, kojim su se ugovorne stranke udružile u ortakluk na neodređeno vrijeme radi obavljanja i organizacije posla u svezi kupoprodaje nekretnina označenih kao čest. zem. 4790/7 K.O. Donje Polje u ukupnoj površini od 16.779 m² prema katastarskim izvodima, i na način kako je naznačeno u pismu namjere izdano od tvrtke „Rajska plaža“ d.o.o. Zagreb. Naprijed iznijeto potvrđuje optuženik, te svi saslušani svjedoci.

Čl. 13. predmetnog ugovora ugovoreno je da će ortaci podijeliti zajedničku imovinu razmjerno njihovim ulozima, ali uz prethodnu obvezu podmirenja svih obveza prema Poreznoj upravi, podmirenja troškova te podmirenja svih drugih obveza koje nastanu tijekom postojanja ortakluka, a tiču se poslovanja, pod uvjetom da su nastale zajedničkim djelovanjem.

Nadalje je nesporno da su društvenim ugovorom od 6. travnja 2006. godine opt. Marko Dundjer, Alenka Dunder i Nenad Samaržija osnovali društvo sa ograničenom odgovornošću „Leon“ d.o.o. – agenciju za marketing i posredovanje u prometu nekretninama.

Također je nesporno da je rješenjem Trgovačkog suda u Šibeniku upisano osnivanje društva sa ograničenom odgovornošću pod nazivom „Leon“ d.o.o. dana 17. svibnja 2006. godine, te da je jedini član Uprave tada bio upravo opt. Marko Dundjer, ujedno i direktor predmetnog društva „Leon“ d.o.o., kao i u utuženom periodu, dakle, odgovorna osoba za poslovanje predmetnog društva i ovlašteni potpisnik.

Ovlaštenje za raspolaganje sredstvima na računu predmetnog društva imao je upravo opt. Marko Dundjer i Nenad Samaržija do 10. listopada 2007. godine, kada je ovlaštenje ukinuto za Nenada Samaržiju od strane opt. Marka Dundjer, kao jedinog člana Uprave.

Pregledom rješenja Trgovačkog suda u Šibeniku od 11. siječnja 2008. godine razvidno je da je došlo do promjene člana Uprave i direktora društva „Leon“ d.o.o., pa je početkom, te tijekom 2008. godine i nadalje, direktor bio Nenad Samaržija, sve do 15. srpnja

2009. godine, kada je otvoren i istovremeno zaključen stečajni postupak nad društvom „Leon“ d.o.o.

Odlukom Nenada Samaržija od 15. siječnja 2008. godine (str. 68 spisa) razvidno je da je naloženo računovodstvu da se na ime isplate predujma ostvarene dobiti proknjiži i članovima Uprave isplate iznosi svakom od po 3.602.670,07 kuna, i to konkretno Alenku Dunder, opt. Marku Dundjer i Nenadu Samaržija, kako i knjiženo u knjigovodstvu društva.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Dragana Bijelić, te iskaza vještaka datog tijekom rasprave razvidno je da je u utuženom periodu odgovorna osoba za poslovanje društva „Leon“ d.o.o. bio opt. Marko Dundjer, a što nije niti sporno, koji je tijekom 2007. godine isplatio akontacije predujma na ime dijela dobiti u ukupnom iznosu od 8.669.411,35 kuna i to na način da je sebi isplatio iznos od 4.114.435,20 kuna, a suvlasnicima Alenku Dunder i Nenadu Samaržija svakom po 2.227.488,07 kuna.

Preostali iznos dobiti isplaćen je u 2008. godini, dok je direktor bio Nenad Samaržija, i to konkretno iznos od 2.650.364,00 kuna, prema knjigovodstvenoj evidenciji navedenih isplata od 27. i 28. veljače 2008. godine, koje su isplaćene na račun Nenada Samaržija, a u knjigovodstvu evidentirane kao isplate Nenadu Samaržija i Alenku Dunder na ime ostvarene dobiti.

Vještak navodi da je ukupno na ime dobiti je isplaćeno 11.319.775,24 kune, a da je stvarna dobit koja je trebala biti isplaćena nakon oporezivanja iznosila 10.968.328,23 kune, kako je utvrdio vještak Dragan Bijelić.

Iz predmetnog vještačenja nadalje proizlazi da je dakle, na ime dobiti isplaćeno više novca u iznosu od 511.765,01 kuna, za koji iznos je u knjigovodstvenoj evidenciji zadužen upravo opt. Marko Dundjer.

Vještak Dragan Bijelić potvrđuje naprijed iznijeto, ističući da iz poslovnih knjiga društva „Leon“ d.o.o. jasno proizlazi da je opt. Marko Dundjer zadužen u knjigovodstvu za naprijed navedeni višak isplaćene dobiti, koji je kasnije vođen u poslovnim knjigama kao kratkoročna pozajmica za optuženika.

Nalaz i mišljenje vještaka Dragana Bijelić, koji je ovaj sud ocijenio kao stručan i detaljan, sukladan je i sa sadržajem temeljnice br. 1. od 01. 01. 2008. godine (str. 67 spisa), iz koje proizlazi da je zadržani dobitak na ime opt. Marka Dundjer u iznosu od 511.765,12 kuna, naknadno vođen kao kratkoročni kredit optuženika.

Na str. 69. predmetnog spisa vidljivo je naprijed iznijeto, s obzirom da je na kontu 11304 kao kratkoročni kredit opt. Marka Dundjer knjižen upravo gore naveden iznos kao dug optuženika.

Pored iznosa od 511.765,12 kuna na predmetnom kontu su knjižene i tri pozajmice opt. Marka Dundjer u iznosu od 70.000,00 kuna, 90.000,00 kuna, te 9.460,52 kune, koje pozajmice nisu predmet optužnice.

Vještak Dragan Bijelić u odnosu na iznos od 511.765,01 kuna potvrđuje da se radi o iznosu koji je prenesen sa konta 94001, te je to po vještaku više isplaćena dobit za koju je zadužen upravo optuženik.

Suglasno nalazu i mišljenju vještaka Dragana Bijelić iskazuju u svojim iskazima svjedoci Nenad Samaržija, Niko Čurić i Alen Prgin, koji opisuju ponašanje i postupanje optuženika za vrijeme dok je isti bio direktor „Leona“ d.o.o.

Svjedoci suglasno navode da je sve poslove za firmu vodio upravo optuženik, potpisivao virmane, sređivao račune, vršio isplatu ljudima od kojih su otkupljivane nekretnine, te suviše toga svjedok Nenad Samaržija navodi da ga je optuženik tijekom 9 mjeseca 2007. godine i skinuo sa supotpisa pa više nije imao niti mogućnost supotpisivanja.

Po razdiobi akontacija predujma dobiti za 2007. godinu, na računu firme da je ostavljen novac za plaćanje poreza na isplaćenu dobit, a optuženik da je počeo nekontrolirano

trošiti novac koji je ostao na računu firme, radi čega svega da su zatražili pomoć od njegovog brata Alenka Dunder, koji živi u Zagrebu.

Upravo iz tih razloga da je početkom 2008. godine došlo do promjene člana Uprave i direktora firme, pa svjedok Nenad Samaržija ističe da je suviše toga sa računa firme podigao 2.200.000,00 kuna, stavio ga u sef Privredne banke Zagreb, bojeći se da optuženik ne bi podigao i taj novac i onemogućio isplatu poreza na dobit.

Prethodno da je u dogovoru sa bratom optuženika Alenkom Dunder preuzeo njegov suvlasnički dio, te tako postao suvlasnik za 66% i ovlaštena osoba za potpisivanje od 11. siječnja 2008. godine, a što je razvidno iz provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja.

Prema navodima svjedoka Nenada Samaržija, opt. Marko Dundjer da je sa računa firme potrošio za svoje potrebe negdje oko 600.000,00 kuna, koji nisu vraćeni na predmetni račun.

Iskaz svjedoka Nenada Samaržija u cijelosti potvrđuju i svjedoci Niko Čurić i Alen Prgin, koji također iskazuju da je na računu firme ostavljen novac predviđen za plaćanje poreza na dobit, što da je bilo dobro poznato Marku Dundjer, te da je isti bio u cijelosti svjestan te činjenice.

Svjedok Niko Čurić jasno i decidirano iskazuje da je pokušao komunicirati za optuženikom kako bi ga upozorio na njegovo ponašanje, pa kako nije mogao ništa učiniti da je u svezi toga izvijestio njegovog brata Alenka Dunder, radi čega svega da je i dogovoreno da se promijene udjeli u vlasničkoj strukturi tako da je Alenko Dunder svoj dio vlasništva firme prebacio na Nenada Samaržija, koji je postao direktor firme, a sa potpisa da je skinut opt. Marko Dundjer i ovlašten Nenad Samaržija.

Naprijed iznijeto potvrđuje i svjedok Alen Prgin, koji jednako kao i ostali svjedoci navodi da su se svi ortaci našli u studenom ili prosincu 2007. godine u gostionici „Uzorita“, kada su se dogovorili da zbog nastale situacije opt. Marko Dundjer prestane biti direktor i ovlaštena osoba za potpisivanje, te da to sve preuzme Nenad Samaržija.

Tom sastanku da je prisustvovao i otac optuženika, sada pok. Petar Dunder, jednako kao i opt. Marko Dundjer, koji da je sastanak odmah i napustio.

U prilog istinitosti svojih navoda, svjedoci navode da je opt. Marko Dundjer sačinio i potpisao i dvije izjave koje se nalaze u spisu (str. 200 i 201 spisa), a koje nisu niti sporne, s obzirom da optuženik niti ne osporava da je sačinio i potpisao predmetne izjave, ovjerene kod javnog bilježnika.

Iskaze naprijed navedenih svjedoka sud je u cijelosti prihvatio kao točne i vjerodostojne.

Što se tiče iskaza svjedoka Alenka Dunder, brata opt. Marka Dundjer, koji je upozoren sukladno zakonu, izjavio da želi svjedočiti, isti potvrđuje da je u utuženom periodu direktor bio njegov brat Marko Dundjer, sve do kraja 2007. godine, kada je on osobno prenio svoje poslovne udjele na Nenada Samaržiju, nakon čega je Nenad Samaržija postao većinski vlasnik, sa čim da je bio suglasan i njegov brat opt. Marko Dundjer.

Vezano za ponašanje opt. Marka Dundjer dok se ovaj nalazio na funkciji direktora „Leon“ d.o.o. da nema nikakvih detaljnih saznanja, kao niti saznanja da bi opt. Marko Dundjer dugovao iznos od oko 600.000,00 kn.

Osobno da je znao da je bilo nekakvih zajmova od članova društva i ortaka, ali da ga detalji o tome nisu zanimali niti je tražio da mu se podnesu detaljna izvješća o financijskom stanju društva.

U svezi sastanka koji je održan u restoranu „Uzorita“ da nema osobnih saznanja.

Da li je bilo kakvih problema u poslovanju da mu nije poznato, te da o tome može govoriti samo opt. Marko Dundjer, koji da je za to i odgovoran.

Osobno da je od opt. Marka Dundjer saznao da je Nenad Samaržija 2008. godine određeni novčani iznos digao sa računa društva „Leon“ d.o.o. te ga spremio u sef, o čemu svemu da je njemu pričao upravo njegov brat opt. Marko Dundjer.

Kad se imaju u vidu iskazi svjedoka Alena Prgin, Nike Čurić i Nenada Samaržija, koji suglasno iskazuju da su upravo zbog „nekontroliranog trošenja novca“ te ponašanja opt. Marka Dundjer izvijestili njegovog brata Alenka Dundjer, koji živi u Zagrebu, te da je to razriješeno na način da su promijenjeni udjeli u vlasničkoj strukturi jer je svoj dio udjela Alenko Dunder prebacio na Nenada Samaržiju, nakon čega je Nenad Samaržija postao direktor i potpisnik, dok je Marko Dundjer skinut sa potpisa, te da je to sve sređeno pred Trgovačkim sudom u Šibeniku, a što proizlazi i iz rješenja Trgovačkog suda u Šibeniku od 11. siječnja 2008. godine (str. 41-42 spisa), tada je razvidno da svjedok Alenko Dunder svojim iskazom pokušava umanjiti kaznenu odgovornost opt. Marka Dundjer, navodeći kako on osobno nema saznanja da bi njegov brat dugovao neki novčani iznos, posebno ne novčani iznos od oko 600.000,00 kuna, te da mu ne bi bilo ništa poznato o sastanku u restoranu „Uzorita“, kojemu je nazočio njegov otac pok. Petar Dunder, njegov brat opt. Marko Dundjer te ostali članovi društva.

Stoga je iskaz ovog svjedoka sud cijenio pristranim i datim u korist opt. Marka Dundjer.

Za istaći je da sam optuženik u svojoj obrani datoj pred istražnim sucem dana 29. studenog 2010. godine, kada poriče kazneno djelo, navodi da je u to vrijeme bio u „euforiji zbog uspjeha u poslu“ te da je bio „malo i u kokainskoj ovisnosti“, radi čega svega da je bio nepouzdan, pa da je bio smijenjen kao direktor i osoba ovlaštena za potpisivanje, jer su se njegovi partneri uplašili zbog njegove nepouzdanosti za uspjeh posla.

Pregledom izjave od 8. ožujka 2007. godine, razvidno je da je optuženik u svojstvu direktora „Leona“ d.o.o. pod punom moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću, izjavio i potvrdio, da je na računu tvrtke „Leon“ d.o.o. Šibenik položen ukupan iznos novca potreban za plaćanje poreza na dobit u 2007. godini, te da se obvezao da će u svojstvu direktora obvezu plaćanja poreza na dobit izvršiti u zakonskom roku u cijelosti, dakle, odmah po dospijecu.

Istom izjavom optuženik je ujedno potvrdio da ostali suosnivači tvrtke „Leon“ d.o.o. nemaju više nikakvih obveza prema istoj tvrtki, niti prema bilo kome trećem.

Izjavom od 17. listopada 2007. godine, optuženik je ponovno izjavio u svojstvu direktora da je na račun firme položen sveukupni iznos novca potreban radi plaćanja poreza na ostvarenu dobit temeljem poslovanja u 2007. godini do dana 17. listopada 2007. godine.

Također se obvezao da će u zakonskom roku podnijeti poreznu prijavu i u roku dospelosti izvršiti plaćanje poreza na dobit u sveukupnom iznosu, tako da već navedeni suvlasnici tvrtke Alenko Dunder, Alen Prgin i Niko Čurić, nemaju više nikakve odgovornosti niti ikakvih obveza u svezi plaćanja poreza na dobit ili plaćanja prema bilo kome trećem.

Iz gore navedenih izjava nedvojbeno je da je opt. Marko Dundjer bio svjestan da temeljem isplate dobiti trgovačkom društvu nastaje obveza plaćanja poreza na dobit, i da društvo mora imati na računu sredstva za plaćanje te obveze, vezano za koju se on čak i osobno obvezao.

Svjestan naprijed iznijetog, kao i činjenice da je sebi isplatio na ime akontacije više isplaćene dobiti 511.765,01 kunu, za koji iznos je u knjigovodstvu i osobno zadužen, te koji je u kontu 94011 najprije knjižen kao više isplaćena dobit Marku Dundjer, a potom u kontu 11304 knjižen kao kratkoročni kredit opt. Marka Dundjer, koji istiuguje, optuženik navedeni iznos novca ne vraća na račun TD „Leon“ d.o.o., već ga zadržava za sebe, iako je dobro znao da se radi o dijelu novčanog iznosa, namijenjenog plaćanju obveze poreza na dobit, kada ista bude dospjela.

Činjenica da je tijekom 2008. godine na račun TD „Leon“ d.o.o. uplaćena i „treća tranša“ novca u iznosu od 2.650.364,00 kuna dana 27. i 28. veljače 2008. godine, što je nesporno, a proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka Dragana Bijelić, te činjenica da tada Nenad Samaržija u svojstvu direktora firme donosi odluku o isplati toga dijela dobiti prije datuma sastavljanja završnog računa za 2007. godinu, koji datum je 22. ožujka 2008. godine, te prije dospijeca porezne obveze na ime isplaćene dobiti, nije u svezi sa postupanjem opt. Marka Dundjer, te nema nikakvog utjecaja na postojanje njegove kaznene odgovornosti u svojstvu odgovorne osobe za utuženi period i naznačeni novčani iznos od 511.765,01 kunu, koji je optuženik sebi više isplatio, zadržao za sebe, i za koji je bio zadužen u financijskim izvještajima i knjigovodstvenoj evidenciji predmetnog društva.

Zbog svega naprijed iznijetog, utvrđeno je da su se u ponašanju opt. Marka Dundjer ostvarila sva bitna obilježja utuženog kaznenog djela zloporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz čl. 246. st. 2. u svezi st. 1. KZ/11, na način na koji je za isto i tužen, te za koje je optuženik proglašen krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 2 mjeseca.

Pri odmjerkavanju kazne zatvora i primjeni djelomične uvjetne osude, opt. Marku Dundjer je kao otegotna okolnost uzeta u obzir dosadašnja osuđivanost iako ne za istovrsno kazneno djelo, pa kako olakotnih okolnosti nije našao sud ga je osudio na gore navedenu kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 2 mjeseca, te mu je uz primjenu odredbi čl. 56. i čl. 57. sve KZ/11 izrekao djelomičnu uvjetnu osudu za dio kazne zatvora u trajanju od 7 mjeseci na rok provjeravanja u trajanju od 3 godine, sve u uvjerenju da kod ovog optuženika postoji visok stupanj vjerojatnosti da i bez izvršenja cijele kazne zatvora neće ubuduće činiti kaznena djela, te da će se izricanjem djelomične uvjetne osude u cijelosti ostvariti cilj i svrha kažnjavanja.

Odluka o oduzimanju imovinske koristi temelji se na odredbi čl. 77. st. 1. KZ/11, te utvrđenju da je iznos od 511.765,01 kunu optuženik sebi više isplatio, da predmetni novčani iznos nije vratio na račun TD „Leon“ d.o.o., već ga je zadržao za sebe, te time sebi pribavio imovinsku korist u utuženom iznosu, a na štetu trgovačkog društva.

Odluka o troškovima kaznenog postupka temelji se na odredbi čl. 148. st. 1. ZKP/08, utvrđenju da je optuženik proglašen krivim, radi čega je istom naloženo da na ime troškova kaznenog postupka isplati ukupan iznos od 14.017,20 kuna, od čega se iznos od 13.017,20 kuna odnosi na troškove provedenog knjigovodstveno- financijskog vještačenja te pristupa vještaka Dragana Bijelić na raspravu, a iznos od 1.000,00 kuna na ime paušala.

U Šibeniku, 15. listopada 2014. godine.

ZAPISNIČAR

Marina Jaram

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Jadranka Biga-Milutin

POUKA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka ovom sudu, a o istoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DN-a:

1. ŽDO Šibenik
2. Opt. Marko Dundjer, Šibenik, Ulica Ivana Mažuranića br. 37
3. Branitelj Dominik Stjepan Janković, odvjetnik iz Zagreba
4. Branitelj Milan Vončina, odvjetnik iz Zagreba

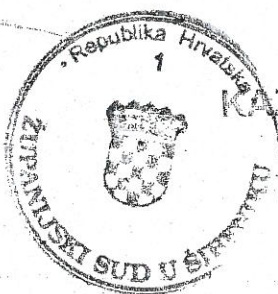
Za točnost otpredka
 Za točnost otpredka
 ovlašteni službenik

Ova presuda je postala:

- pravomoćna dana 11. 2. 2015.
 - izvršna dana 12. 4. 2015.

26-08-2015

U Šibeniku,

UPISNIČAR
 KAZNENE PISARNICE

primljeno	Datum		Potpisi	
prepisano				
uspoređeno				
otpremljeno	3. 11. 15			

učeno, odn
 čanstva, odn
 rog tijela, fizi
 zloga odbije
 šiti na pismenu
 ma gdje ta osob
 iti obavijest o pok
 se dostava obav

20

ii.
 pis dostavljača